

Vlaams
Parlement

stuk **2013** (2012-2013) – Nr. 1
ingediend op 19 april 2013 (2012-2013)

Ontwerp van decreet

houdende instemming met

- 1° de overeenkomst tussen de regering van het Koninkrijk België en de regering van de Republiek Singapore tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen, en het protocol, beide ondertekend te Singapore op 6 november 2006, zoals gewijzigd door het protocol van 16 juli 2009;
- 2° het protocol tot wijziging van de onder 1° vermelde overeenkomst, ondertekend te Brussel op 16 juli 2009

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMENE TOELICHTING

1. Algemeen kader

1.1. De strijd tegen de belastingparadijzen en de schadelijke belastingpraktijken

In 1996 constateerden de lidstaten van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) de noodzaak van toezicht op de fiscale gevolgen van de geleidelijke liberalisering van de internationale handel en investeringen. Als de toenemende mobiliteit van kapitalen een onbetwistbare rol heeft gespeeld in de economische groei, heeft zij immers ook de belastingstelsels van de verschillende staten tegen elkaar uitgespeeld. Die concurrentie heeft geleid tot een opbod bij het invoeren van stimuleringsmaatregelen en tot de bloei van belastingparadijzen.

Deze toestand zorgde voor een verstoring van het evenwicht op het vlak van investeringsbeslissingen die in het algemeen schadelijk is voor de begroting van de meeste landen. De lidstaten belastten de OESO er dan ook mee om maatregelen uit te werken om die verstoring tegen te gaan.

Op grond van dat mandaat heeft de OESO in 1998 een rapport voorgelegd waarin de criteria zijn vastgelegd die kenmerkend zijn voor belastingparadijzen en schadelijke belastingpraktijken. Dit rapport bevatte aanbevelingen tot het invoeren van een reeks unilaterale, bilaterale of multilaterale maatregelen om die stelsels en die praktijken op een gecoördineerde wijze te kunnen bestrijden. Bij die maatregelen hoorden met name ook het opheffen van de bepalingen die de toegang van de belastingdiensten tot bankgegevens beperkten en een intensievere en doeltreffender aanwending van de procedures voor internationale administratieve bijstand.

In 2000 verklaarde het Comité voor fiscale zaken van de OESO dat alle lidstaten aan hun belastingadministraties toegang tot bankgegevens moesten verlenen met het oog op de uitwisseling daarvan met hun verdragspartners. De lidstaten kregen ook nog andere aanbevelingen, meer bepaald het verbod op anonieme bankrekeningen of de verplichting om inlichtingen uit te wisselen in die gevallen waarin de aangezochte staat de gevraagde inlichtingen niet nodig heeft voor de toepassing van zijn eigen belastingwetgeving. De initiatieven die de lidstaten (en de staten die het statuut van waarnemer hebben) namen, werden onderworpen aan een gedetailleerd onderzoek waarover de OESO in 2003 en 2007 rapporten publiceerde.

1.2. Opbouw van het internationale proces met focus op de uitwisseling van inlichtingen in fiscale aangelegenheden

In 2002 werkte het 'Global Forum' inzake transparantie en uitwisseling van inlichtingen een modelverdragstekst uit die beperkt blijft tot de uitwisseling van inlichtingen in fiscale aangelegenheden. Het Global Forum pleit voor het sluiten van overeenkomsten conform de beginselen die in dat modelverdrag zijn opgenomen. De uitwisseling van bankgegevens is een van die beginselen. Sinds 2006 wordt in een jaarlijks rapport verslag uitgebracht over de vooruitgang die de landen die actief zijn in het forum, maakten.

Als gevolg van die acties werd tevens een paragraaf 5 ingevoegd in artikel 26 van de OESO-modeltekst. Op grond van dat artikel 26 is een staat in principe niet verplicht om inlichtingen te verstrekken die ingevolge zijn wetgeving niet kunnen worden verkregen. De nieuwe paragraaf 5 wijkt af van dit beginsel en laat een staat niet toe het verstrekken

van inlichtingen te weigeren enkel en alleen omdat die inlichtingen in het bezit zijn van een bank. Samen met Luxemburg, Oostenrijk en Zwitserland maakte België voorbehoud bij deze nieuwe bepaling.

1.3. De aansluiting van België bij het internationale proces

België aanvaardde om in het dubbelbelastingverdrag met de Verenigde Staten (VS), dat het op 27 november 2006 ondertekende, een bepaling op te nemen die analoog is aan artikel 26, §5, van de OESO-modeltekst. De wet van 3 juni 2007 houdende goedkeuring van die overeenkomst staat toe dat de Belgische administratie, in afwijking van artikel 318 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen (WIB), een belasting vestigt ten laste van een Belgische belastingplichtige op grond van inlichtingen die de Amerikaanse administratie heeft gewonnen bij een Amerikaanse bank.

Onmiddellijk na het sluiten van de overeenkomst met de VS heeft België vanaf januari 2007 binnen de internationale instanties zoals de OESO, de Europese Unie (EU) en de Verenigde Naties (VN), laten weten dat het bereid was om geval per geval met andere staten te onderhandelen over een verdragsbepaling die gelijkaardig was aan die overeengekomen met de VS. Op deze aanzet van België is geen enkel initiatief van verdragspartners gevolgd. In de versie van 2008 van het OESO-modelverdrag heeft België bovendien vastgehouden aan zijn principieel voorbehoud, maar het heeft duidelijk aangegeven dat het bereid was om, geval per geval, een bepaling te aanvaarden met betrekking tot het uitwisselen van bankgegevens.

België sloot zich in maart 2009 volledig aan bij de regels inzake transparantie en uitwisseling van inlichtingen die binnen de OESO werden uitgewerkt.

1.4. Versnelling van het proces

De groep van de twintig belangrijkste economieën (G20) bevestigde op 2 april 2009 de nood aan transparantie en internationale samenwerking in belastingzaken en dreigde met sancties tegen de staten die terughoudend zijn om zich aan te sluiten bij het OESO-model. De staten die deel uitmaken van het Global Forum, werden over drie lijsten verdeeld, in functie van de vooruitgang die elk van hen had geboekt bij het invoeren van het OESO-model. België stond op de ‘grijze’ lijst van landen die het model nog niet op een voldoende manier gebruiken.

Teneinde van de grijze lijst te verdwijnen, voerde België sinds maart 2009 zijn inspanningen op om zo snel mogelijk internationale overeenkomsten te sluiten die de uitwisseling van bankgegevens mogelijk moeten maken. Dankzij die inspanningen ondertekende België op zeer korte tijd twaalf overeenkomsten die voorzien in een administratieve bijstand volgens de eisen van het OESO-model. Daardoor is België sinds 17 juli 2009 opgenomen in de ‘witte lijst’ met staten die het model van de OESO reeds wezenlijk gebruiken.

Sinds 2009 heeft België een veertigtal nieuwe dubbelbelastingverdragen, protocollen en specifieke akkoorden inzake de uitwisseling van inlichtingen (‘Tax Information Exchange Agreements’, TIEA’s) ondertekend om de uitwisseling van bankgegevens mogelijk te maken. Dit brengt het totaal op ongeveer negentig dubbelbelastingverdragen waarin bepalingen zijn opgenomen die voorzien in de uitwisseling van inlichtingen.

1.5. De beleidsmatige en juridische context in België qua uitwisselen van inlichtingen

De federale overheid had de voorbije jaren de intentie om de oneigenlijke gewestbelastingen binnen de werkingssfeer van artikel 25 van het basisverdrag van 2006 te brengen, maar enkel voor zover de federale overheid nog altijd instaat voor de inning ervan. Buiten de werkingssfeer van dit artikel 25, dat door het protocol van 2009 wordt vervangen, zou-

den dan eigenlijke gewestbelastingen vallen en de oneigenlijke gewestbelastingen waarvan een gewest de inning al heeft overgenomen. De federale overheid koos voor die aanpak, om haar controleopdracht in de best mogelijke omstandigheden te kunnen vervullen. Uitgaande van die focus, heeft de federale overheid de voorliggende verdragstekst onderhandeld en ondertekend, zonder de medewerking van de gemeenschappen en de gewesten.

Een reeks adviezen van de Raad van State, afdeling Wetgeving, in 2010 verstrekt aan de federale overheid, heeft echter gesteld dat indien in het protocol ook gewag wordt gemaakt van “belastingen van elke soort en benaming die worden geheven door of ten behoeve van de overeenkomstsluitende staten”, deze bepaling niet alleen is beperkt tot federale belastingen of oneigenlijke gewestbelastingen die nog altijd door de federale overheid worden geïnd. Deze bepaling kan volgens de Raad van State eveneens slaan op deelstaatbelastingen die door de deelstaten zelf worden geïnd.

2. De dubbelbelastingverdragen tussen België en Singapore

België en Singapore ondertekenden op 8 februari 1972 een overeenkomst tot het vermijden van dubbele belasting inzake belastingen naar het inkomen, die in ruime mate het OESO-modelverdrag volgde. Een aantal bepalingen werd evenwel opgenomen om rekening te houden met het verschil in economische ontwikkeling tussen beide staten. De overeenkomst is op 1 januari 1973 in werking getreden.

Op 10 december 1996 vond de ondertekening plaats van een aanvullende overeenkomst die een aantal verdragsbepalingen wijzigde. De voornaamste wijziging was de zogenaamde ‘tax sparing’-clausule volgens dewelke in België in bepaalde omstandigheden verrekening plaatsvindt van de niet werkelijk door Singapore geheven belasting op renten verkregen door inwoners van België. Deze aanvullende overeenkomst trad op 5 mei 2004 in werking.

3. Ontstaan van de voorliggende overeenkomst en van het wijzigend protocol

3.1. De overeenkomst van 2006

Singapore is een belangrijk financieel centrum en een toegangspoort tot de Aziatische markten. Het land is een plaats waar economische actoren aanwezig moeten zijn indien zij een rol willen blijven spelen op wereldvlak en nieuwe markten willen aanboren voor hun uitvoer. Dit is het geval voor de Vlaamse en Belgische ondernemingen die hun activiteiten willen uitbreiden door hun producten of hun knowhow uit te voeren naar de meest dynamische markten. België behoort tot de top 20 van buitenlandse investeerders in Singapore, maar ook Singaporese investeerders zijn hier actief, onder meer in de havens van Antwerpen en Zeebrugge.

Nadat Singapore een aantal overeenkomsten had gesloten met de EU-lidstaten Denemarken, Duitsland, Finland en Oostenrijk, die voorzien in gunstiger voorwaarden voor investeerders, verzocht België nieuwe onderhandelingen te openen. Het was niet alleen de bedoeling de positie van Belgische investeerders tegenover hun buitenlandse concurrenten te versterken, maar ook om België aantrekkelijker te maken voor investeringen uit Singapore. De Singaporese overheid was eveneens voorstander van een herziening van de overeenkomst.

Er werd van de gelegenheid gebruikgemaakt om een aantal achterhaalde bepalingen aan te passen.

De ondertekening vond plaats op 6 november 2006. De overeenkomst is op 27 november 2008 in werking getreden.

3.2. *Het protocol van 2009*

Nadat België zich ertoe had verbonden om zich aan te sluiten bij de internationale norm inzake de uitwisseling van inlichtingen, stuurde de Federale Overheidsdienst (FOD) Financiën op 22 april 2009 een ontwerpprotocol tot wijziging van artikel 26 van het dubbelbelastingverdrag naar de Singaporese overheid. Singapore deelde op 26 mei 2009 mee dat het voorstander was van het sluiten van een protocol.

De onderhandelingen leidden op 7 juli 2009 tot de parafering van de ontwerptekst.

4. Inhoud van het dubbelbelastingverdrag en het wijzigend protocol

4.1. *De overeenkomst van 2006*

Deze overeenkomst is een klassiek dubbelbelastingverdrag. Zij heeft in de eerste plaats tot doel dubbele belasting inzake belastingen naar het inkomen te vermijden. Zij beoogt zo de positie van Belgische investeerders in Singapore te verbeteren en België aantrekkelijker te maken voor Singaporese investeerders. De overeenkomst regelt ook de uitwisseling van inlichtingen tussen de belastingadministraties. Die inlichtingen zijn noodzakelijk voor de toepassing van de overeenkomst en van de interne wetgeving van de beide staten met betrekking tot de door de overeenkomst beoogde belastingen. Tevens bevat de overeenkomst bepalingen inzake non-discriminatie en onderling overleg.

4.2. *Het protocol van 2009*

Het protocol wijzigt artikel 25 van de overeenkomst van 2006. Dat artikel voorziet de uitwisseling van inlichtingen die waarschijnlijk relevant zullen zijn voor de toepassing van de bepalingen van de overeenkomst, of voor de toepassing van de binnenlandse wetgeving met betrekking tot belastingen van elke soort en benaming die worden geheven door of ten behoeve van de overeenkomstsluitende staten, voor zover de belastingheffing waarin de nationale wetgeving voorziet, niet in strijd is met de overeenkomst. Ook de uitwisseling van bankgegevens is mogelijk, zelfs wanneer de belastingwetgeving of de administratieve praktijk van een staat niet toestaat dat die inlichtingen worden ingewonnen en verstrekt. Een staat moet de ontvangen inlichtingen op dezelfde manier geheim houden als die welke hij heeft verkregen onder toepassing van zijn binnenlandse wetgeving. De aangezochte staat is niet verplicht inlichtingen te verstrekken die hij volgens zijn wetgeving of in de normale gang van zijn administratieve praktijk niet zou kunnen verkrijgen voor zijn eigen doeleinden.

5. Belang voor Vlaanderen

De protocollen tot wijziging van dubbelbelastingverdragen handelen over het geheel van gewestbelastingen, dit wil zeggen zowel die welke zijn vermeld in de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten, als die welke de gewesten (zouden) heffen op grond van de fiscale autonomie die artikel 170, §2, van de Grondwet hen toekent. Vermits het nieuwe verdragsartikel 25 (artikel 1 van het protocol) “belastingen van elke soort en benaming” betreft, vallen ook de belastingen die worden geheven door de gemeenschappen daaronder, op basis van de grondwettelijke autonomie inzake fiscaliteit.

Voor de vestiging van sommige belastingen die de gewesten zelf heffen, zou het nu al nodig kunnen zijn inlichtingen van andere staten te verkrijgen.

II. ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

1. De overeenkomst en het protocol van 2006

1.1. De overeenkomst

Artikel 1 bepaalt dat de overeenkomst van toepassing is op personen die inwoner zijn van één of van beide overeenkomstsluitende staten.

Artikel 2 geeft een overzicht van de belastingen waarop de overeenkomst van toepassing is. Het betreft de belastingen naar het inkomen die, ongeacht de wijze van heffing, worden geheven ten behoeve van een verdragspartij, haar staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen. Belastingen naar het inkomen zijn alle belastingen die worden geheven naar het ganse inkomen of naar bestanddelen daarvan, met inbegrip van belastingen naar voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende of onroerende goederen, belasting naar lonen en belastingen naar waardevermeerdering. In België is deze overeenkomst van toepassing op de personenbelasting, de vennootschapsbelasting, de rechtspersonenbelasting en de belasting van niet-inwoners, met inbegrip van de voorheffingen en de opcentiemen op die belastingen en voorheffingen. Ook de onroerende voorheffing valt hieronder.

De overeenkomst is ook van toepassing op alle identieke of in wezen soortgelijke belastingen die na de datum van ondertekening, naast of in de plaats van de bestaande belastingen worden geheven. De bevoegde overheden van de verdragspartijen zullen elkaar in kennis stellen van belangrijke wijzigingen in hun regelgeving inzake belastingen.

Artikel 3 geeft een reeks begripsomschrijvingen, onder meer een definitie van de overeenkomstsluitende staten, hun grondgebied, de bedoelde rechtssubjecten, de bevoegde overheid en het internationale verkeer. De bevoegde autoriteit voor België is de minister van Financiën of diens bevoegde vertegenwoordiger.

Artikel 4 bepaalt wat wordt bedoeld met 'inwoner van een overeenkomstsluitende staat'. Het betreft iedere persoon die, ingevolge de wetgeving van de betrokken staat, aldaar aan belasting is onderworpen op grond van zijn woon- of verblijfplaats, plaats van leiding of enige andere soortgelijke omstandigheid. De uitdrukking omvat eveneens de staat en zijn staatkundige onderdelen en plaatselijke gemeenschappen, alsook elk publiekrechtelijk lichaam. Er geldt een aparte regeling voor natuurlijke personen die inwoner zijn van beide verdragspartijen.

Artikel 5 betreft de vaste inrichting van een onderneming.

De artikelen 6 tot en met 21 hebben respectievelijk betrekking op inkomsten uit onroerende goederen, waaronder de onroerende voorheffing waarvoor de Vlaamse overheid bevoegd is (artikel 6), ondernemingswinst (artikel 7), internationaal vervoer per schip of vliegtuig (artikel 8), afhankelijke ondernemingen (artikel 9), dividenden (artikel 10), renten (artikel 11), royalty's (artikel 12), vermogenswinst (artikel 13), inkomsten uit zelfstandige beroepen (artikel 14), inkomsten uit een dienstbetrekking (artikel 15), zitpenningen in vennootschappen (artikel 16), inkomsten van kunstenaars en sportbeoefenaars (artikel 17), pensioenen (artikel 18), inkomsten uit overheidsfuncties (artikel 19), betalingen aan studenten (artikel 20) en andere inkomsten (artikel 21).

Artikel 22 bevat een reeks maatregelen die in Singapore, respectievelijk in België, moeten worden toegepast tot het voorkomen van een dubbele belasting. Zij slaan, wat België betreft, op andere inkomsten dan dividenden, renten en royalty's (artikel 22, §2, a)), respectievelijk op dividenden, renten, royalty's en verliezen van een onderneming (artikel 22, §2, b) tot d)).

Artikel 23 (non-discriminatie) bevat een clause van nationale behandeling van personen en bedrijven. Inwoners of bedrijfszetels van de ene verdragspartij mogen niet minder gunstig worden behandeld dan die van de andere verdragspartij.

Artikel 24 houdt een regeling van geschillen in, hetzij een eenzijdige regeling, hetzij een met wederzijdse instemming van de verdragspartijen. Elke persoon die van oordeel is dat de maatregelen van een verdragspartij of van beide verdragspartijen leiden tot een belastingheffing die in strijd is met verdragsbepalingen, kan, binnen de drie jaar nadat hij in kennis is gesteld van de maatregel, het bezwaar voorleggen aan de bevoegde overheid van de overeenkomstsluitende staat waarvan hij inwoner is of de nationaliteit bezit.

Artikel 25 regelt de uitwisseling van inlichtingen. De bevoegde overheden van de verdragspartijen wisselen de inlichtingen uit die nodig zijn voor de uitvoering van de verdragsbepalingen of voor de toepassing of tenuitvoerlegging van de interne wetgeving inzake alle belastingen waarop de overeenkomst van toepassing is. De inlichtingen worden op dezelfde manier geheim gehouden als die welke onder de nationale wetgeving zijn verkregen. Zij worden slechts verstrekt aan de bevoegde personen of overheden die de inlichtingen enkel gebruiken voor officiële doeleinden. Deze personen of overheden mogen melding maken van de inlichtingen tijdens openbare rechtszittingen of in rechterlijke beslissingen (artikel 25, §1).

In geen geval mag dit verdragsartikel zo worden uitgelegd dat het een verdragspartij de verplichting zou opleggen 1° om administratieve maatregelen te treffen in afwijking van de wetgeving en de administratieve praktijk van deze of gene partij; 2° om inlichtingen te verstrekken die niet verkrijgbaar zijn volgens de wetgeving of de normale gang van de administratieve werkzaamheden van deze of gene partij; en 3° om inlichtingen te verstrekken die een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of een handelswerkwijze onthullen of in strijd zouden zijn met de openbare orde (artikel 25, §2).

De verdragsbepalingen tasten in geen geval de fiscale voorrechten aan die leden van diplomatieke vertegenwoordigingen en consulaire posten genieten (artikel 26).

Artikel 27 gaat over de belastingvrijstelling of -vermindering van overgemaakte bedragen. De verdragsbepalingen doen geen afbreuk aan het recht van elke overeenkomstsluitende staat om zijn interne wet- en regelgeving inzake het vermijden van belastingen, toe te passen voor zover zij geen aanleiding geven tot een belastingheffing die in strijd is met overeenkomst (artikel 28).

Artikel 29 stelt dat de overeenkomst in werking treedt op de datum van de laatste kennisgeving waarbij de ene partij aan de andere partij meldt dat haar interne procedure is beëindigd. Met betrekking tot bij de bron verschuldigde belastingen is de overeenkomst in België van toepassing op inkomsten die zijn toegekend of betaalbaar gesteld op of na 1 januari van het jaar dat volgt op dat waarin de overeenkomst in werking treedt. De verdragsbepalingen zijn van toepassing op andere belastingen geheven naar inkomsten van belastbare tijdperken die aanvangen op of na 1 januari van het jaar dat volgt op dat van de inwerkingtreding van de overeenkomst.

De overeenkomst blijft van kracht tot een verdragspartij haar opzegt (artikel 30).

1.2. Het protocol

De verdragspartijen kwamen bij de ondertekening van de overeenkomst een aantal bepalingen overeen die een integrerend onderdeel van de overeenkomst vormen. Zij hebben betrekking op:

- de definitie van ‘publiekrechtelijk lichaam’ (paragraaf 1);

- het uitoefenen van een dienstbetrekking (paragraaf 2);
- de toepassing van de ‘Singapore Income Tax Act’ of gelijkaardige bepalingen met betrekking tot artikel 23, §1, over non-discriminatie (paragraaf 3);
- de verrekening van aan een niet-inwoner betaalde rente met betrekking tot artikel 23, §4 (paragraaf 4).

De overeenkomst en het protocol werden enkel in het Engels opgemaakt. Naast de originele tekst wordt ook een Nederlandse en Franse vertaling voorgelegd aan de leden van het Vlaams Parlement.

2. Het protocol van 2009

Het protocol telt drie artikelen.

Artikel I wijzigt artikel 25 van de overeenkomst, dat handelt over de uitwisseling van inlichtingen.

Paragraaf 1 voorziet de uitwisseling van inlichtingen die waarschijnlijk relevant zullen zijn voor de toepassing van de bepalingen van de overeenkomst. Deze paragraaf handelt tevens over de inlichtingen die waarschijnlijk relevant zullen zijn voor de toepassing van de binnenlandse wetgeving met betrekking tot belastingen van elke soort en benaming die worden geheven door of ten behoeve van de overeenkomstsluitende staten. De uitwisseling van inlichtingen wordt dus niet beperkt door de artikelen 1 en 2 van de overeenkomst.

Paragraaf 2 stelt dat de door een staat ontvangen inlichtingen op dezelfde manier geheim worden gehouden als die welke door die staat zijn verkregen onder toepassing van zijn binnenlandse wetgeving. Zij worden enkel ter kennis gebracht van personen en overheden die betrokken zijn bij de vestiging of invordering van de belastingen, bij de tenuitvoerlegging of vervolging ter zake van die belastingen of bij het toezicht daarop. Die personen en overheden mogen de informatie enkel gebruiken met het oog op het uitoefenen van hun opdracht, maar zij mogen er wel melding van maken tijdens openbare rechtszittingen of in rechterlijke beslissingen.

Paragraaf 3 handelt over sommige beperkingen ten gunste van de aangezochte staat bij de uitwisseling van inlichtingen. De aangezochte staat is met name niet verplicht om inlichtingen te verstrekken die 1° afwijken van de wetgeving en de administratieve praktijk; 2° die hij volgens zijn wetgeving of in de normale gang van zijn administratieve praktijk niet zou kunnen verkrijgen voor zijn eigen doeleinden; of 3° die een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of een handelswerkwijze zouden onthullen of in strijd zijn met de openbare orde.

Op grond van paragraaf 4 moet de aangezochte staat de middelen aanwenden waarover hij inzake het inwinnen van inlichtingen beschikt, zelfs als die inlichtingen enkel van nut zijn voor de andere staat. De verplichting is onderworpen aan de beperkingen waarin paragraaf 3 voorziet, maar die beperkingen mogen in geen geval aldus worden uitgelegd dat zij een verdragspartij toestaan de gegevensuitwisseling te weigeren omdat zij er geen binnenlands belang bij heeft. Die nieuwe paragraaf brengt voor België geen nieuwe verplichtingen mee want, zoals dat het geval is voor de meeste OESO-lidstaten, was de Belgische praktijk reeds in overeenstemming met die regels.

Paragraaf 5 maakt de uitwisseling van welbepaalde inlichtingen, meer bepaald bankgegevens, mogelijk, zelfs wanneer de belastingwetgeving of de administratieve praktijk van een overeenkomstsluitende staat niet toestaat dat bewuste inlichtingen worden ingewonnen en verstrekt. De eerste zin van die paragraaf stemt overeen met paragraaf 5 van artikel 26 van het OESO-model. De tweede zin bepaalt overigens dat, wat België betreft, de be-

lastingadministratie, teneinde de gevraagde inlichtingen te kunnen meedelen, de bevoegdheid heeft om inlichtingen te verkrijgen en om een onderzoek in te stellen of om derden of belastingplichtigen te verhoren, en dit niettegenstaande elke andersluidende bepaling in zijn binnenlandse belastingwetgeving.

Bij de tekst van paragraaf 5 zijn twee terminologische opmerkingen vereist. In de Nederlandse vertaling is sprake van “een persoon die werkzaam is in de hoedanigheid van (...) zaakwaarnemer”. De term ‘zaakwaarnemer’ moet men ruim begrijpen als beheerder of ‘trustee’. Verder in dezelfde paragraaf van de Nederlandstalige vertaling moet men de woordengroep “eigendomsbelangen in een persoon” lezen als ‘eigendomsrechten van een persoon’.

Artikel II bepaalt dat België langs diplomatieke weg Singapore in kennis stelt dat zijn interne procedure is beëindigd. Na ontvangst van die kennisgeving en wanneer is voldaan aan de voorwaarden die in Singapore zijn vereist voor de inwerkingtreding van het protocol, stelt Singapore België daarvan in kennis. Het protocol treedt in werking dertig dagen na de datum van de kennisgeving door Singapore.

Voor de toepassing van de bepalingen van het protocol wordt in België een onderscheid gemaakt tussen bij de bron verschuldigde belastingen op inkomsten, andere belastingen die worden geheven van inkomsten en alle door of ten behoeve van België geheven belastingen.

Artikel III stelt dat het protocol een integrerend deel vormt van de overeenkomst. Het zal in werking en van toepassing blijven zolang de overeenkomst dat is.

Het protocol is enkel in het Engels opgemaakt. Naast de Engelse tekst wordt een Nederlandse vertaling voorgelegd aan de leden van het Vlaams Parlement.

III. PROCEDUREVERLOOP

1. Ondertekening en gemengde aard van het protocol

De ondertekening van het protocol vond plaats in Brussel op 16 juli 2009.

In zijn advies van 29 april 2010 op vraag van de federale minister van Buitenlandse Zaken stelde de Raad van State, afdeling Wetgeving, dat het protocol een gemengd karakter heeft. Volgens de Raad van State behoren tot de ‘belastingen van elke soort en benaming’ ook de belastingen die worden geheven door de gemeenschappen en de gewesten op basis van de fiscale autonomie die hen wordt verleend bij artikel 170, §2, van de Grondwet.

Tijdens zijn vergadering van 26 oktober 2010 legde de Werkgroep Gemengde Verdragen (WGV), adviesorgaan van de Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid (ICBB), het gemengde karakter vast. Zowel de federale staat als de gewesten en de gemeenschappen worden bevoegd geacht, aangezien alle belastingen die zij heffen nu of later onder het protocol vallen.

Ingevolge de beslissing van de ICBB van 9 juli 2008 worden de leden van de ICBB geacht met de in de WGV bereikte consensus in te stemmen, behoudens bezwaar binnen de dertig dagen na de notificatie van het verslag aan hen. In een brief van 20 januari 2011 deelde de voorzitter van de ICBB mee dat geen enkel bezwaar werd geformuleerd. De ICBB heeft de consensus in de WGV dus stilzwijgend bekrachtigd en die bijgevolg uitvoerbaar gemaakt.

Op 9 februari 2011 vroeg de Federale Overheidsdienst (FOD) Financiën aan de Singaporese overheid of hij zich akkoord kon verklaren met de interpretatie van de Raad van State over

het gemengde karakter van het protocol. In dat geval moet deze bilaterale interpretatie, zodra het protocol in werking is getreden, wel worden geformaliseerd door een overeenkomst tussen de bevoegde overheden van beide partnerlanden, overeenkomstig artikel 24 van de overeenkomst van 2006. Op 25 april 2011 stuurde Singapore een positief antwoord. Aangezien Singapore geen staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen heeft, heeft de ruimere interpretatie voor Singapore geen invloed op de toepassing van het artikel inzake gegevensuitwisseling.

Aangezien de Vlaamse Regering van mening is dat het basisverdrag van 6 november 2006 op zichzelf een gemengd verdrag naar intern recht uitmaakt, acht zij het nodig dat verdrag van 2006 met zijn protocol van 16 juli 2009 aan het Vlaams Parlement ter instemming voor te leggen. Al is dat basisverdrag internationaal in werking getreden op 27 november 2008, dan dient de Vlaamse overheid dit verdrag alsnog mee goed te keuren. Bovendien wordt het basisverdrag door het protocol zo gewijzigd en aangevuld dat beide akten niet afzonderlijk van elkaar toepassing kunnen vinden. Daarom bevat het voorliggende voorontwerp van decreet zowel de instemming met het basisverdrag als met het protocol.

2. Advies van de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen (SARiV)

De SARiV verwijst in het advies dat hij op 29 oktober 2012 uitbracht over de dubbelbelastingverdragen tussen België en respectievelijk Singapore, Japan, Korea, Rwanda en Congo (advies 2012/27) naar eerder uitgebrachte adviezen over gelijkaardige verdragen. De raad beperkt zich tot drie aandachtspunten.

Wat het bankgeheim en de fiscale regularisatie betreft, staat de SARiV stil bij twee aandachtspunten. Vooreerst wijst de adviesraad op het feit dat de Vlaamse overheid in het debat over het sluiten van een zogenaamd ‘Rubik-akkoord’ (een verdrag waarbij Zwitserland ten voordele van een verdragsstaat, in ruil voor anonimiteit, een soort van eenmalige bronheffing van 34 procent afhoudt op zwarte vermogens) afzijdig is gebleven, terwijl het erg waarschijnlijk is dat dit een impact kan hebben op de Vlaamse belastingheffingen. Om een goede inschatting te kunnen maken van wat een dergelijk akkoord voor de Vlaamse fiscaliteit zou betekenen, acht de raad het wenselijk te bekijken of de wijze waarop de Vlaamse overheid zal betrokken worden bij het sluiten van dergelijke akkoorden, deel zal uitmaken van de afspraken die worden overeengekomen in het samenwerkingsakkoord met de federale overheid over de dubbelbelastingakkoorden.

Op de tweede plaats wijst de Strategische Adviesraad op een aantal problemen inzake de instemmingsprocedures van belastingovereenkomsten. De adviesraad is van oordeel dat op Vlaams niveau voldoende inspanningen worden gedaan om de procedures voor de belastingovereenkomsten snel af te handelen om ons land toe te laten zijn internationale engagementen na te komen en ondernemingen de nodige rechtszekerheid te bieden. De raad onderlijnt wel het belang om dit tempo aan te houden en tevens voortgang te maken met de afspraken die met de federale overheid moeten worden gemaakt via een samenwerkingsakkoord om de akkoorden ten uitvoer te leggen.

De SARiV gaat verder ook in op de briefwisseling die werd gevoerd tussen de Federale Overheidsdienst Financiën en de Inland Revenue Authority of Singapore met betrekking tot het toepassingsgebied van voorliggend dubbelbelastingverdrag. De verdragspartijen zijn onderling overeengekomen om met ‘belastingen van elke soort en benaming’ ook de belastingen te bedoelen die worden geheven door de deelstaten op basis van de fiscale autonomie die hen wordt verleend bij artikel 170, §2, van de Grondwet. Deze uitbreiding van de toepassing moet echter nog worden geformaliseerd door een overeenkomst tussen de partijen, zoals voorzien in artikel 24 van het verdrag.

De Vlaamse Regering neemt akte van deze opmerkingen van de SARiV en stelt vast dat de adviesraad zich akkoord verklaart met het voorontwerp van decreet. De Vlaamse Regering antwoordt als volgt op dit advies van de raad.

Wat het debat betreft over het sluiten van een Rubik-akkoord, wijst de Vlaamse Regering erop dat er geen aanknopingspunt is met dit specifieke dubbelbelastingverdrag. De suggestie van de adviesraad is wel waardevol in het ruimere beleidskader inzake de uitwisseling van informatie inzake belastingen.

De uitbreiding van het toepassingsgebied van de overeenkomst met Singapore moet inderdaad nog worden geformaliseerd bij middel van een protocol.

3. Advies van de Raad van State

De afdeling Wetgeving van de Raad van State maakte in zijn advies van 29 november 2012, met kenmerk 52.347/1, naar aanleiding van het voorontwerp van instemmingsdecreet, volgende opmerkingen.

De Raad van State merkt op dat de nieuwe regeling inzake de uitwisseling van inlichtingen (artikel 25 van de voorliggende overeenkomst, zoals gewijzigd door het protocol van 2009) algemeen is en dus niet beperkt wordt tot de personen bedoeld in artikel 1 van het verdrag en tot de belastingen vermeld in artikel 2 van het verdrag. Aangezien het dus om een dubbel gemengd verdrag gaat, kunnen onder ‘bevoegde autoriteit’ verschillende overheden in België worden verstaan. De raad beveelt daarom aan om aan Belgische zijde te voorzien in een coördinatiemechanisme en -orgaan, zodat enerzijds, de bevoegde autoriteiten van de andere verdragspartij weten tot welke instantie zij een verzoek om inlichtingen moeten richten en, anderzijds, de federale overheid, de gemeenschappen en de gewesten onderling kunnen uitmaken op welke wijze gevolg wordt gegeven aan een concreet verzoek. De raad stelt concreet voor om hierover een intrafederaal samenwerkingsakkoord te sluiten.

Vervolgens merkt de raad op dat het ontwerp van instemmingsdecreet aangevuld zou kunnen worden met normatieve bepalingen inzake administratiefrechtelijke of strafrechtelijke beteugeling en dwanguitvoering, indien wordt geweigerd mee te werken aan onderzoeksmaatregelen.

Ten slotte onderzocht de Raad van State ook artikel 3 van het voorontwerp van instemmingsdecreet. Dit artikel bepaalt dat elk protocol dat de overeenkomst met Singapore formeel uitbreidt tot andere belastingen dan die geheven door de landelijke overheden en dat overeenkomstig artikel 25 van die overeenkomst wordt opgemaakt door de bevoegde overheden van de overeenkomstsluitende partijen, volkomen uitwerking zal hebben. Dit artikel 3 stelt ook dat de Vlaamse Regering zulk ondertekend protocol binnen een termijn van negentig dagen zal meedelen aan het Vlaams Parlement. Aangezien het dubbelbelastingverdrag met Singapore, zoals het is gewijzigd, geen bijzondere procedure bevat om de werkingssfeer van het dubbelbelastingverdrag zonder voorafgaandelijke parlementaire instemming te wijzigen, meent de raad dat artikel 3 van het voorontwerp van instemmingsdecreet overbodig is en ook in strijd zou zijn met artikel 167, §3, van de Grondwet. Artikel 3 van het voorontwerp van decreet dient derhalve te worden weggelaten.

De Vlaamse Regering reageert als volgt op dit advies van de Raad van State.

Voor het stroomlijnen van de intrafederale en de internationale samenwerking bij het toepassen van gemengde belastingverdragen, plegen de Vlaamse overheid, de federale overheid en de andere gemeenschappen en gewesten sinds 2011 overleg. Dit heeft ertoe geleid dat twee ontwerpen van samenwerkingsakkoorden al in ruime mate zijn uitgewerkt, het ene samenwerkingsakkoord over het uitwisselen van fiscale inlichtingen en het andere ak-

koord over wederzijdse invorderingsbijstand. Het is de ambitie van de Vlaamse Regering dat beide samenwerkingsakkoorden samen met de gemengde belastingverdragen die nu al zijn ondertekend, in werking zouden treden.

Wat de suggestie van de Raad van State betreft tot aanvulling van het ontwerp van decreet over het sanctioneren van de weigering tot medewerking aan een fiscaal onderzoek, acht de Vlaamse Regering zulke aanvulling overbodig. Navraag leert dat op federaal niveau evenmin strafrechtelijke of administratiefrechtelijke sanctiebepalingen worden opgenomen in de instemmingswetten. De reden hiervoor is dat de belastingadministratie voor het verkrijgen van de nodige informatie in principe gebruikmaakt van de gemene procedure die hiervoor is voorzien in het Wetboek van Inkomstenbelasting (WIB, 1992, hoofdstuk III. Onderzoek en controle, opgenomen in titel VII. Vestiging en invordering van de belastingen). Dit betekent dat bij een gebrek aan, of een gemis van medewerking de belastingadministratie de strafrechtelijke en administratieve sancties kan opleggen die zijn voorzien bij het overtreden van de wettelijke bepalingen ter zake (WIB, 1992, hoofdstuk X. Strafbepalingen, opgenomen in titel VII. Vestiging en invordering van de belastingen), alsook in het Strafwetboek (artikelen 220-224). Dit geldt ook voor de onroerende voorheffing die door het WIB van 1992 wordt geregeld. Voor de eigenlijke gewestbelastingen, die op leegstand bijvoorbeeld, worden in het decreet ter zake enkele sanctiemodaliteiten voorzien, en voor de invorderingsaspecten die niet zijn geregeld, worden de regels van het WIB van 1992 mutatis mutandis steevast van toepassing verklaard. Voor de oneigenlijke gewestbelastingen die de Vlaamse overheid zelf al int, bijvoorbeeld de verkeersbelasting en de belasting op inverkeerstelling, opgenomen in het Wetboek van de met inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen (WIGB), worden in artikel 2 van het WIGB een aantal sanctiemodaliteiten uit het WIB 1992 van toepassing verklaard.

Om conform te zijn met artikel 167, §3, van de Grondwet, werd artikel 3 van het voorontwerp van decreet in het ontwerp van decreet weggelaten.

4. Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen

Het dagelijks bestuur van de SERV besliste tijdens zijn vergadering van 17 oktober 2012 om geen advies uit te brengen wegens de beperkte sociaaleconomische impact voor Vlaanderen. De raad van de SERV heeft deze beslissing op 12 december 2012 bekrachtigd. De Vlaamse Regering meent dat met deze beslissing is voldaan aan de voorwaarden van het decreet van 7 mei 2004 inzake de SERV.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid,
Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk,
Ruimtelijke Ordening en Sport,

Philippe MUYTERS

**Voorontwerp van decreet houdende instemming met
1° de overeenkomst tussen de regering van het Koninkrijk België en
de regering van de Republiek Singapore
tot het vermijden van dubbele belasting en
het voorkomen van het ontgaan van belasting
inzake belastingen naar het inkomen, en het protocol
ondertekend te Singapore op 6 november 2006,
zoals gewijzigd door het protocol van 16 juli 2009,
2° het protocol tot wijziging van de onder 1° vermelde overeenkomst,
ondertekend te Brussel op 16 juli 2009**

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid en de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en een gewestaangelegenheid.

Art. 2. Zullen volkomen gevolg hebben:

1° de overeenkomst tussen de regering van het Koninkrijk België en de regering van de Republiek Singapore tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen, en het protocol, ondertekend te Singapore op 6 november 2006, zoals gewijzigd door het protocol, ondertekend te Brussel op 16 juli 2009;

2° het protocol, ondertekend te Brussel op 16 juli 2009, tot wijziging van de overeenkomst tussen de regering van het Koninkrijk België en de regering van de Republiek Singapore tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen, ondertekend te Singapore op 6 november 2006.

Art. 3. Elk protocol dat de overeenkomst, bedoeld in artikel 2, formeel uitbreidt tot andere belastingen dan die geheven door de landelijke overheden, opgemaakt door de bevoegde overheden van de overeenkomstsluitende partijen volgens artikel 25 van die overeenkomst, zal volkomen uitwerking hebben. De Vlaamse Regering zal zulk ondertekend protocol binnen een termijn van negentig dagen meedelen aan het Vlaams Parlement.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid,
Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk,
Ruimtelijke Ordening en Sport,

Philippe MUYTERS

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid en de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en een gewestaangelegenheid.

Art. 2. Zullen volkomen gevolg hebben:

- 1° de overeenkomst tussen de regering van het Koninkrijk België en de regering van de Republiek Singapore tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen, en het protocol, beide ondertekend te Singapore op 6 november 2006, zoals gewijzigd door het protocol van 16 juli 2009;
- 2° het protocol, ondertekend te Brussel op 16 juli 2009, tot wijziging van de overeenkomst tussen de regering van het Koninkrijk België en de regering van de Republiek Singapore tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen, ondertekend te Singapore op 6 november 2006.

Brussel, 22 maart 2013.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid,
Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk,
Ruimtelijke Ordening en Sport,

Philippe MUYTERS